

sợi buồn

*giác mơ ngấn ngủi cựa cần trên lớp cầu vồng là
đen ngòm một tương lai khốn nạn và tuổi trẻ
điều tàn mục nát ngày được thấy mặt mình
trong ánh sáng héo hon*

*nụ cười thảo mộc và vòng tay em còn tro bụi
đó một âm thanh mù quáng ngã trên ngôn từ
kéo dài nỗi nhớ*

*một ngày được sống với người nhất được gì hồi
người nhất những gì vòng tim đã bể*

*một dục vọng hào quang bỏ xuống diều kỳ tên
em ngọt lịm nỗi đốn hèn ủ rũ cỏ tóc tiên một
mùa đông còn lại*

*anh ôm chặt thân mềm đi trên miền hoang vu
rồ dại chiếc cầu vồng nứt rạn và đem về đôi*

*mắt tím đen là đau thương đó là những gì thời
trả cho nàng bàn chân cuồng vũ là mặt trời
quay võ gương trong đứa con gái ngần ngơ xoa
tóc nàng gãy vụn*

*nghe không nghe không lời truyền dạy vô cùng
ảo não*

*con kên kên mở mắt vuông mờ đục gặt đầu bay
đến thân anh giơ móng sắc cào sâu niêm ăn
năn thế đó rồi tiếng kêu ghê rợn một ngày được
chối bỏ làm người*